

tric, anomenat d'acció, i en Marey utilitzant l'electròmetro capillar d'En Lipmann va poder representar el traçat fotogràfic de les seves variacions, a l'inventar el fisiòleg holandès Einthoven el galvanòmetre de corda va fer possible que la Electrocardiografia esdevingués un mètode clínic i pràctic. No es pot demanar a l'esmentat procediment més d'allò que pot donar. No és possible amb ell capir tots els misteris de la contracció cardíaca; però podem avui, segons frase d'En Vaquez, establir l'estat de l'arritmia.

El metge, que vulgui enterar-se de tot quant fa referència a les possibilitats de diagnòstic que hom pot adquirir amb l'Electrocardiologia. l'obra del Dr. Agnoletto li serà un guia fidel i segur. En aquesta monografia hi trobarà també moltes consideracions sobre patogènia, símptomes i tractament.

—“La construcció de cèl·luloides en cirurgia i ortopèdia”. Dissertació tècnica inaugural de la XXX Assemblea anual del Col·legi de Metges de la província a Girona, pel Dr. J. Danés i Torras. —1828.

Es una monografia destinada a fer conèixer als metges pràctics la manera de construir aparells de cèl·luloide, que tants d'avantatges té sobre els d'alumini, couro emmotllat, guix, silicat, pel seu poc pes, pel seu escàs embalum, per la seva validesa, que no queda gens compromesa en dividir-los en dues o més valves, cordades amb cintes i ullet el que permet la inspecció de la part malalta, així com la pràctica de les puncions d'En Calot en els abscesos ossífius i les eines i banys de sol. La seva duració és a més, il·limitada i es presta a una sèrie de combinacions.

En els aparells fets segons una manera original de l'autor, es pot fer la neteja amb aigua i cotó i fins amb antisèptics, tantes vegades com es vulgui, el que no és possible en els cèl·luloides de Calot i dels basars d'ortopèdia, encoixinats per dintrre amb badana.

Es una monografia força important i digna

d'ésser coneguda per tots els metges, que es dediquin al tractament de mals de Pott, coxàlgies, tumor blanc del genoll, del colze i tibitarsal, desviacions de l'espina i moltes altres malalties en les que precisa, a certs moments, una immobilitat relativa a l'ensens per un tractament d'aire i sol.

—“Le fratture del gonito nell'eta infantile”, per Luigi Pizzagalli.—Milano. Soc. Institute editoriale Scientifico-edit. Pr. 30 l.

Les fractures dels ossos a l'edat infantil són distintes de les que ocorren en l'edat adulta, degut a la flexibilitat i elasticitat particular dels ossos en la primera edat, per l'espessor i resistència del periosti i la seya fàcil separació, per la presència en les extremitats dels ossos llargs dels cartílegs de conjugació, discoselàctics que limiten les irradiacions de la línia de fractura vers l'articulació corresponent i per la rapidesa de la constitució del *callo* ossi i de les seves ulteriors evolucions.

Des d'aquests punts de vista, les fractures en el colze del nen tenen una vàlua essencial. Llur freqüència, llurs relacions amb el desenrotllament de les extremitats articulars, llur gravetat tant des del punt de vista anatòmic com funcional, llurs complicacions directes i indirectes, immediates o a distància, la modalitat del tractament, cruent o no, formen un conjunt de fets, que el cirurgià ha de saber valorar.

Res més a propòsit per tal fi, que l'obra del Dr. Pizzagalli.

Els capítols principals són: *anatomia i desenrotllament del colze, dades estadístiques, classificació, dades etiològiques i patogenètiques, anatomia patològica, dades clíniques* amb llur relació amb la simptomatologia, amb els mètodes d'examen, amb el diagnòstic, evolució clínica i pronòstic, *complicacions i tractament quirúrgic*.

Es una obra feta amb tot seny i que no ha de mancar als cirurgians dedicats a la cirurgia de la infantesa.